

॥२७॥२८॥२९॥३०॥ पिडितान् एकस्थान् वर्मितान्कवचिनः ॥३१॥३२॥३३॥३४॥३५॥३६॥३७॥३८॥ आक्रंदेयुद्धे ॥३९॥४०॥४१॥४२॥४३॥४४॥४५॥४६॥४७॥४८॥

कुर्वाणं समरे कर्मसूदयानं च वाहिनीं ॥ व्याक्रोशं तरणे तत्र नरा बहुविधा बहु ॥ २७ ॥ अमानुषेण रूपेण चरंतं पितरंतव ॥ शलभा इव राजानः पतंति विधिचोदि-
ताः ॥ २८ ॥ भीष्माग्निमभिसंकुद्धं विनाशाय सहस्रशः ॥ नहि मोघः शरः कश्चिदासीद्भीष्मस्य संयुगे ॥ २९ ॥ नरनागाश्च कायेषु बहुत्वाल्लघुयोधिनः ॥ भिनत्ये-
केन बाणेन सुमुखेन पतत्रिणा ॥ ३० ॥ गजकंटकसन्नद्धं वज्रेण वशिलोच्चयं ॥ दौत्रीनपि गजारोहान् पिडितान् वर्मितानपि ॥ ३१ ॥ नाराचेन सुमुक्तेन निजघान-
पिता तव ॥ यो यो भीष्मं नरव्याघ्रमभ्येत्युधिकश्चन ॥ ३२ ॥ मुहूर्तदृष्टः समयापतितो भुवि दृश्यते ॥ एवं साधर्मराजस्य वध्यमाना महाचमूः ॥ ३३ ॥ भीष्मेणा तु-
लवीर्येण व्यशीर्यत सहस्रधा ॥ प्राकंपतमहासेना शरवर्षेण तापिता ॥ ३४ ॥ पश्यतो वासुदेवस्य पार्थस्याथ शिखंडिनः ॥ यतमाना पिते वीरा द्रवमाणान् महारथा-
न् ॥ ३५ ॥ नाशकुवन्वारयितुं भीष्मबाणप्रपीडितान् ॥ महेंद्रसमवीर्येण वध्यमाना महाचमूः ॥ ३६ ॥ अभज्यत महाराज न च द्वौ सहधा वतः ॥ आविद्ध नरना-
गाश्च पतितध्वजकूबरं ॥ ३७ ॥ अनीकं पांडुपुत्राणां हाहाभूतमचेतनं ॥ जघानात्र पिता पुत्रं पुत्रश्च पितरंतथा ॥ ३८ ॥ प्रियं सखायं चाक्रंदे सखादैव बलालुतः ॥
विमुच्य कवचान्ये पांडुपुत्रस्य सैनिकाः ॥ ३९ ॥ विमुक्तकेशा धावन्तः प्रत्यदृश्यन्त भारत ॥ तद्भो कुलमिवोद्धांतमुद्धांतरथ यूथपं ॥ ४० ॥ ददृशे पांडुपुत्रस्य सैन्य-
मार्तस्वरंतदा ॥ प्रभज्यमानं सैन्यं तु दृष्ट्वा यादव नंदनः ॥ ४१ ॥ उवाच पार्थ वीभत्सुं निगृह्य रथमुत्तमं ॥ अयं सकालः संप्राप्तः पार्थ यस्तेऽभिकांक्षितः ॥ ४२ ॥ प्रहर-
स्वनरव्याघ्रनचेन्मोहाद्विमुक्त्यसे ॥ यत्त्वया कथितं वीरपुराराज्ञां समागमे ॥ ४३ ॥ भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान् धार्तराष्ट्रस्य सैनिकान् ॥ सानुबन्धान् हनिष्यामि ये मां-
योत्स्यन्ति संयुगे ॥ ४४ ॥ इति तत्कुरु कौंतेय सत्यं वाक्यमरिंदम ॥ वीभत्सोपश्य सैन्यं स्वभज्यमानं ततस्ततः ॥ ४५ ॥ द्रवतश्च महीपालान् पश्य यौधिष्ठिरबले ॥ दृष्ट्वा-
हिभीष्मं समरे व्यात्तान न मिवांतकं ॥ ४६ ॥ भयार्ताः प्रपलायन्ते सिंहात् क्षुद्रमृगा इव ॥ एवमुक्तः प्रत्युवाच वासुदेवं धनंजयः ॥ ४७ ॥ नोदया श्वान् यतो भीष्मो वि-
गाहैतद्वलार्णवं ॥ पातयिष्यामि दुर्धर्षं दृढं कुरुपितामहं ॥ ४८ ॥ संजय उवाच ततो श्वान् रजतप्रख्यान् नोदयामास माधवः ॥ यतो भीष्मरथो राजन् दुष्प्रे-
क्ष्योरश्मिवानिव ॥ ४९ ॥ ततस्तत्पुनरावृत्तं युधिष्ठिरबलं महत् ॥ दृष्ट्वा पार्थं महाबाहुं भीष्मायोद्यतमाहवे ॥ ५० ॥ ततो भीष्मः कुरुश्रेष्ठ सिंहवद्विनदन्मुहुः ॥ धनं-
जयरथं शीघ्रं शरवर्षैरवाकिरत् ॥ ५१ ॥ क्षणेन सरथस्तस्य सहयः सहसारथिः ॥ शरवर्षेण महता संछन्नो न प्रकाशते ॥ ५२ ॥

॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥